

6 Harry [2]

Wanneer Harry, de nieuwe onsterfelijke ziel, is geboren in het hart van de zoeker naar de onuitsprekelijke ondefinieerbare oeroorzaak, dan betreedt een nieuwe levenskracht de bloedstroom. Deze levenskracht komt niet voort uit dit heelal, maar gaat uit van de vonk van de oorspronkelijke scheppende Geest. Deze vonk wordt in Harry Potter gesymboliseerd door Lily, de lelie. De Lelie in ons hart werd verwekt door het denken van de architect van het oorspronkelijke heelal, in al zijn glorie, onpeilbare diepte en verrukkelijke en onvernietigbare schoonheid. De architect plaatste zichzelf in die geestelijke vonk en daarom is die precies als hijzelf: volmaakt op elk mogelijke manier. Vandaar dat de glans die van die vonk uitgaat, wanneer deze opnieuw is ontstoken, al die kwaliteiten ook bezit. De mens in wiens bloedstroom die gloed ingaat, is echter niet perfect, zodat er twee onverzoenlijke krachten samenkomen: de levenskracht van het perfecte heelal (in een verzwakte trilling) en de levenskracht van de sterfelijke mens, met al zijn fouten, zijn goedheid en zijn onwetendheid. Hun ontmoeting veroorzaakt een storm in de mens. Iemand in wie Harry is geboren zal zich afvragen wat met hem gebeurt. Alles is plotseling anders. Het is of zijn bloed gist. Heftige emotionele stormen woeden in hem. Hij kan proberen te ontsnappen, maar waarheen hij zich ook wendt, de kracht is daar. Hij kan proberen om naar een hutje op een eilandje langs de kust te ontsnappen, maar het is nutteloos. Dan plotseling, midden in de storm, ontvangt hij een uitnodiging.

Dit is een stadium in het leven van de zoeker, dat zeer levendig wordt beschreven in zowel Harry Potter als in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Ieder van u zal vertrouwd zijn met de gebeurtenissen rond Harry's elfde verjaardag. Hier volgt dezelfde gebeurtenis in *De Alchemische Bruiloft*:

Er stak plotseling zo'n ontzettende wind op, dat ik niet anders dacht, of de berg, waarin mijn huisje ingegraven lag, zou door het grote geweld uit elkaar springen. Aangezien echter iets dergelijks mij niet door de duivel werd aangedaan (die mij menigmaal leed had berokkend), vatte ik moed en volhardde in mijn overpeinzing, totdat (hetgeen ik niet gewend was) iemand mij op de rug tikte, waarvan ik zo schrok, dat ik nauwelijks durfde omkijken; maar ik bewaarde mijn opgewektheid, voor zover menselijke zwakheid dat in dergelijke omstandigheden doen kan. Maar toen er herhaaldelijk aan mijn jas werd getrokken, keek ik om. Daar stond een heerlijke vrouwelijke gestalte, wier geheel blauw kleed, gelijk de hemel, prachtig met gouden sterren overdekt was. In haar rechterhand droeg zij een bazuin van zuiver goud, waarin een naam gegraveerd was, die ik wel kon lezen, maar die mij verboden werd bekend te maken. In haar linkerhand had zij een grote bundel brieven, in allerlei talen, die zij, zoals ik later vernam, naar alle landen moest brengen. Zij had echter ook grote mooie vleugels, geheel en al met

ogen overdekt, waarop zij zich kon verheffen en sneller dan een adelaar kon vliegen.

Ik had misschien nog meer aan haar kunnen opmerken. Maar daar zij zo kort bij mij bleef en ik nog geheel door schrik en verbazing bevangen was, moest ik daarvan afzien. Want zodra ik mij had omgekeerd, zocht zij tussen haar brieven en trok er eindelijk een klein briefje uit, dat zij met grote eerbied op de tafel legde, waarna zij zonder een woord te zeggen verdween. Maar terwijl zij opsteeg, gaf zij zo'n krachtige stoot op haar bazuin, dat het geluid door de hele berg weergalmde en ik bijna een kwartier lang mijn eigen woorden nog nauwelijks kon verstaan. In zulk een onverhoeds avontuur wist ik, arme drommel, werkelijk niet wat ik doen moest. Daarom viel ik op mijn knieën en bad mijn Schepper, dat Hij mij niets zou zenden wat mijn eeuwig heil zou kunnen bedreigen; waarna ik mij met angst en beven naar het briefje begaf. Dat was nu zo zwaar dat, als het uit zuiver goud had bestaan, het nauwelijks zwaarder had kunnen zijn. Toen ik het nu vol ijver bekeek, vond ik een klein zegel, waarmede het toegesloten was. Daarin stond een fijn kruis gegrift, met het inschrift: 'In hoc signo vinces' (In dit teken zult gij overwinnen). Zodra ik dit teken gevonden had, was ik meer dan wie dan ook gerustgesteld, omdat ik mij wel bewust was, dat een dergelijk zegel aan de duivel niet aangenaam zou zijn, laat staan dat hij er gebruik van zou kunnen maken. Daarom maakte ik het briefje voorzichtig open en vond, op een blauw veld, met gouden letters, de volgende versregels geschreven:

Dit is de dag, dit is de dag, voor wie ter Koningsbruiloft komen mag.

Zijt gij daartoe geboren,

*door God tot vreugd verkoren, moogt ge de berg
opgaan, alwaar drie tempels staan, en daar het
Wonder gadeslaan.*

Wees waakzaam, onderzoek uzelf.

*Wanneer ge u niet in reinheid baadt, is 't zeker dat u de
Bruiloft schaadt. Wie zich niet wast van zonden, hij wordt
te licht bevonden.*

Daaronder stond: 'Sponsus et Sponsa' (Bruidegom en Bruid)

Laat me op dit punt slechts herhalen wat overduidelijk is: noch Christiaan Rozenkruis, noch Harry Potter zijn of waren echte mensen en ook niet bedoeld om echte mensen uit te beelden. Zij zijn beiden een verpersoonlijking. Harry verpersoonlijkt de nieuwe ziel in een zoeker van wie het hart geopend is. Christiaan Rozenkruis verpersoonlijkt de zoeker zelf. Vandaar dat de uitnodiging geen fysieke uitnodiging is. Het is een uitnodiging die in het hart wordt geschreven. De Bijbel spreekt over de 'tafelen van vlees in de harten'. Wanneer het hart van een zoeker zich opent, daarmee bedoel ik:

wanneer de vonk van het eeuwige leven opnieuw begint te gloeien, drukt deze zich als het ware af in een brief in het hart.

Paulus zegt: 'Daar u toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten ' (2 Kor: 3).

Met andere woorden: de macht, afkomstig van de zuivere geestvonk, schrijft een uitnodigingsbrief in het hart. Als wij de symboliek kunnen begrijpen, dan zien wij dat een zoeker met een geopend hart een 'getekend mens' is. Hij heeft een goddelijke vonk die ontstoken is en dus helder glanst; hij smacht naar bevrijding en hij heeft van het levend water gedronken. Dit heeft een storm in zijn astrale lichaam veroorzaakt, door het enorme verschil in trillingsgetal tussen de astrale kracht van dit heelal en die van het oorspronkelijke tehuis. Tegelijkertijd heeft de kracht van de Lelie een brief in zijn hart geëetst. Deze brief nodigt hem uit om naar het huis van de Vader terug te keren, maar geeft ook informatie: de zoeker weet wat hem te doen staat. Hij weet waarheen hij moet gaan, wat hij onderweg nodig heeft en wat het doel is. Zowel Harry als Christiaan Rozenkruis moeten door een poort reizen om bij een groot kasteel te komen. Allebei moeten ze, zoals wij weten, een groot aantal beproevingen ondergaan. Maar ze zullen allebei slagen!

Om het hele boek te zien, klik [hier](#)